

(สำเนา)

ที่ สร.๐๘๐๑/๖๔๓๓

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

๒๙ ธันวาคม ๒๕๑๕

เรื่อง การยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีรถยนต์สำหรับรับ - ส่งนักเรียน

เรียน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือคณะที่ปรึกษาฝ่ายนโยบายและแผนมหาดไทย

ที่ สนผ.มท.๓๒๔/ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๑๕

ตามที่ฯพณฯ ประธานที่ปรึกษาฝ่ายนโยบายและแผนมหาดไทยได้ส่งเรื่องการยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีสำหรับรถยนต์รับ-ส่งนักเรียน พร้อมทั้งร่างประกาศของคณะปฏิวัติแก้ไขพระราชบัญญัติรถยนต์ฯ และร่างกฎกระทรวงที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ไปให้พิจารณา ตามบัญชาของฯพณฯ ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงแห่งชาตินั้น

บัดนี้ สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกาได้พิจารณาปัญหาเรื่องดังกล่าว โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (พล.ต.ต.อุดม บุญ-หลง แห่งกรมตำรวจ) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดแล้วขอเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ดังต่อไปนี้

(๑) หลักการเดิมในเรื่องนี้ผู้แทนกรมตำรวจได้ชี้แจงว่า กรมตำรวจมีความประสงค์เพียงที่จะลดค่าธรรมเนียมและภาษีรถยนต์สำหรับรับ-ส่งนักเรียน ให้ตามคำร้องเรียนของเจ้าของโรงเรียนปานะพันธุวิทยาเท่านั้น ทั้งนี้โดยเห็นว่ารถบริการรับ-ส่งนักเรียนที่โรงเรียนราษฎร์ต่างๆ จัดให้มันนั้นมิได้หวังผลกำไร เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระของผู้ปกครองที่ไม่ต้องคอยรับส่งนักเรียน และช่วยลดจำนวนรถยนต์ที่จะวิ่งไปสู่โรงเรียนนั้นๆ ให้ลดน้อยลง การลดค่าธรรมเนียมและค่าภาษีรถยนต์จะช่วยบรรเทาภาระภาษีและค่าธรรมเนียมประจำปีสำหรับรถยนต์ประเภทนี้ให้แก่โรงเรียนเจ้าของรถ ซึ่งต้องเสียในอัตรารถยนต์นั่งส่วนบุคคลอื่นเป็นอัตราค่อนข้างสูง แต่เมื่อจะเปลี่ยนหลักการจากลดค่าธรรมเนียมมาเป็นให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีแล้วรถดังกล่าวและให้กำหนดเงื่อนไขของการใช้รถและกำหนดเครื่องหมายของรถยนต์สำหรับรับ-ส่งนักเรียนไว้ในร่างกฎกระทรวงที่เสนอมานั้น ในทางปฏิบัติจะควบคุมให้มีการปฏิบัติไปตามเงื่อนไขดังปรากฏในร่างกฎกระทรวงได้หรือไม่เพียงใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ให้โรงเรียนเก็บค่าจ้างบรรทุกนักเรียนได้ในอัตราคนละไม่เกิน ๓๐๐ บาท ต่อหนึ่งเทอมนั้นอาจควบคุมได้ยาก

(๒) ถ้าจะกำหนดเงื่อนไขในการใช้รถ น่าจะได้พิจารณากำหนดเพื่อควบคุมมิให้มีการนำรถยนต์สำหรับรับ-ส่งนักเรียน ดังกล่าวไปใช้ในกิจการอื่น ตลอดจนน่าจะพิจารณาห้ามมิ

ให้นำรถบริการรับ-ส่งนักเรียนออกไปเดินจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดที่ได้ขออนุญาตไว้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนยานพาหนะ เพราะมิฉะนั้นแล้วทางโรงเรียนอาจนำรถไปใช้ในกิจการอื่นหรือนำรถออกเดินในจังหวัดอื่นหากไม่มีกฎหมายห้ามไว้

(๓) รถที่ได้รับยกเว้นภาษีและค่าธรรมเนียมประจำปีในปัจจุบันมีอยู่ ๖ ประเภท ตามมาตรา ๒๖ (๑) ของพระราชบัญญัติรถยนต์ฯ แต่รถทั้ง ๖ ประเภทนี้มีได้มีกฎกระทรวงกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการใช้รถไว้เลย ทั้งนี้อาจมีเหตุผลว่าถ้าเขียนเงื่อนไขการใช้รถไว้คงยากที่จะควบคุมให้การใช้รถเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้นั้นได้ ซึ่งถ้าควบคุมให้ปฏิบัติตามกฎหมายไม่ได้เต็มที่ กฎหมายย่อมเป็นหมัน และถ้าจะกำหนดเงื่อนไขไว้รัดกุมมากเกินไป ก็อาจทำให้เจ้าของรถไม่สามารถนำรถไปใช้ในกิจการอื่นได้ แม้กิจการนั้นจะเป็นการสมควรก็ตามกล่าวโดยสรุปแล้ว ถ้าจะกำหนดเงื่อนไขการใช้รถสำหรับรถรับ-ส่งนักเรียนไว้ น่าจะได้พิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่งว่าจะเป็นการสมควรหรือไม่เพียงใด ถ้าเห็นว่าสมควรกำหนดเงื่อนไขไว้ จะควรกำหนดเงื่อนไขให้เข้มงวดกวดขันอย่างไรบ้าง และทางเจ้าหน้าที่ตำรวจจะควบคุมการใช้รถให้เป็นไปตามเงื่อนไขนั้นได้เพียงไร

โดยที่เรื่องนี้ยังมิได้ผ่านการพิจารณาของมติรับหลักการของสภาบริหารคณะปฏิวัติ หรือคณะรัฐมนตรีในปัจจุบัน และมีปัญหาที่น่าจะได้รับการพิจารณาจากกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องอีกครั้งหนึ่งก่อนเพื่อให้ทราบถึงนโยบายและหลักการที่แน่นอนอีกครั้ง จะได้ใช้เป็นหลักในการพิจารณาร่างกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักการและทางปฏิบัติเท่าที่จะทำได้ต่อไป จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาว่าจะสมควรประการใด จะเสนอเรื่องนี้ให้คณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันพิจารณารับหลักการเสียก่อน หรือกระทรวงมหาดไทยจะมีนโยบายเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไร ได้ความประการใด ขอได้โปรดแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาทราบโดยด่วนด้วย เพื่อจะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามความประสงค์ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สมภพ โหตระกิตย์

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานเลขานุการ